

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt -- kr.
Félévre . . . 5 » -- »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . -- » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. titelötábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölzórlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Mi lesz Ausztriával?

Pécs, 1899. március 30.

Akik ismerik a bécsi körök fanatikus ragaszkodását a birodalmi egységhez, a melyet Bécsben „Gesamtmonarchie“-nek, nálunk „nagyhatalmi állás“-nak neveznek, az tudni fogja, hogy a kiegyezés megoldására nézve csak azért fogadták el a Széll-féle formulát, a közösségnek 1904-ig való föntartásával, mert még mindig reménykednek benne, hogy az ekként nyert négy évi időhaladék elegendő lesz arra, miszerint a gazdasági közösségre nézve az újabb szövetség további tíz évre az 1867. évi XII-ik t. c. rendelkezéseinek megfelelő módon törvénybe iktatható lesz. Az a föntartás, hogy a mennyiben ez a mondott időben nem sikerülne, Magyarország minden további halogatás nélkül áttér az önálló gazdaság berendezésére, épen nem őszinte, mert a bécsi körök hitvallása szerint ez egyenesen ki van zárva s ezt a magyar kormányfőrégi is jól tudják. A mikor tehát ezek azt vallják, hogy a gazdasági közösség föntartását Magyarország érdekében állónak tartják s ez okból törekednek a végleges kiegyezés létesítésére, csak leplezni akarják azt a kényszerhelyzetet, amely elé a bécsi akarat állítaná őket az esetre, ha a végleges szövetség megkötése alkotmányos uton 1904. év végéig sem sikerülne.

Kétségtelen ugyanis, hogy ez esetben akkor is ugyanott lennénk, ahol voltunk a

mult év elején, a gazdasági szövetség lejártakor s ahol voltunk most, a törvényes provizorium lejártakor: gazdasági önállóságunk érvényesülése 1904-ben is ugyanazon akadályokkal találná magát szemben, a melyek azt már a mondott két alkalommal sem engedték érvényesülni.

De az is kétségtelen, hogy papírosalkotmányunknak ilyen harmadszori kudarc még az eddigieknél is hevesebb harcokat idézne föl, a melyek minden valószínűség szerint nem maradnának a parlament termékre szorítva; azért fáradoznak a mi kormányfőrégiaink is megfeszített erővel azon, hogy ezt az eshetőséget elhárítsák, ami pedig csak úgy sikerülhetne, ha Ausztriában helyreállana a parlamenti rend, az alkotmányos élet szerveinek nyugodt működése.

Csak hogy ez Ausztria mai alkotmányos szervezete mellett a lehetetlenségek sorába tartozik s minél jobban erőltetik, annál biztosabban közelednek az egész birodalom szétrobbantásához. Mert azok a parlamenti zavarok, a melyek Ausztriában a népképviselő funkcionálását megbénítják, csak külső tünetei annak az államszervezet mélyében rejlő nagy betegségnek, amely különböző történelmi multtal bíró nemzeteknek, önálló állami léttel bíró különböző országoknak mechanikus koncentrációjában leli kuforrását s az alkotmányos élet válsztóvízében okvetlenül kitörésre jut.

A mint Magyarország beolvastása a birodalmi egységbe évszázados küzdelmek

után sem sikerült tartósan, mert Magyarországnak ősi alkotmánya volt, úgy be kellett következnie Ausztria többi országaiban és nemzeteinél is a bomlás természetes processzusának, mihelyt ezek alkotmányt kaptak, a melyben a különböző nemzetek akarata, törekvései annyira-mennyire tért nyertek az érvényesülésre.

Ausztria egységes birodalmat csak abszolút uralom vasigája alatt képezhet, alkotmányos szervezetben csak államszövetség tarthatja együvé heterogén alkotórészeit. Fölismerék ezt az igazságot Bécsben is, mikor oly szívós makacssággal ragaszkodtak az abszolút kormányformához s a mikor ezt a viszonyok fejlődése föntartani tovább nem engedte, adtak olyan alkotmányformát, amely a birodalom államalakulatának teljességgel meg nem felelt.

Ez a hiba boszulja meg magát most Ausztria parlamentjének zavaraiiban, a melyek a baj gyökerének orvoslása nélkül megszüntethetők nem lesznek, hasztalan iparkodnak a kuruzslók a betegség külső tüneteinek elnyomásával a halálos beteget lábra állítani. A „Pester Correspondenz“ című könyvatos ujság egy bécsi közleménye szerint ezek közé a kuruzslók közé beállt Széll Kálmán is, a kinek a föntebb vázolt okokból érdekében áll, hogy helyreálljon Ausztriában a rend s a Reichsrath a végleges kiegyezés elfogadásával bizonyítsa életképességét.

A „Pester Correspondenz“ közlése szerint Széll Kálmán törekvése ezen cél el-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Márciusi lapdázás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Március 19-én József napján kezdődik a népmonda szerint a hivatalos tavasz. Ilyenkor aztán a gyermekek is, különösen a deákok, megkezdik a lapdázást.

Az idén a deákok pörül jártak a lapdázással. Mert ők a réten szoktak lapdázni; az pedig most hóval van borítva és ebben a nagy hóban lehetetlen a futás, ami pedig ennél a csatározásnál egyik fötényező.

De annál jobban kedvezett ez a körülmény a leányoknak, még pedig nem is a legkisebbeknek. Mert ezek meg nem a rétre mennek lapdázni, hanem az udvarban üzik ezt a kedves sportot. Az idén tehát az udvarokban nagy lapdázás volt, még pedig hólapdával. Ennek meg van az az előnye is, hogy ha egyik-másik lapda átesik a szomszéd házba, nem kell érte menni, mert marad azért elég.

Egy ilyen lapdázást cselekedtek meg a napokban egyik udvarban az ott lakó leányok. És látni lehetett a kipirult üde arcukon, mint igyekeznek minél többször találni. De hát a

nők gyengéjéhez tartozik a célzás; azért hát a legtöbb hógolyó is eltévesztette célját.

Amint a házban lakók észrevették a leányok játékát, valamennyien az ablakhoz siettek, hogy ők is gyönyörködjenek benne. És ez nem is volt megvetendő látvány.

Az az öröm az egyik arcán, ha talált, valamint a boszankodás a másikén, ha nem talált viszont, eléggé mulatságos volt a szemlélőre nézve.

És hát ilyenkor, mint más komolyabb csatánál is nagy segítségére van a küzdő feleknek a csel. Azért hát jól megfontoltak előbb minden dobást.

Az egyik leányka például sohasem célozott a fejre, mert attól tartott, hogy a földszinti ablakot töri be. Tehát jóval mélyebbre fogta a célt, aminek az lett a következménye, hogy egymásután betörte a szuterénnek három ablakát. A másik megtartotta célnak a fejet, az meg a földszinti ablakokat csapkodta be, közben egyik-másik nagyon is elmélyedt nézőnek az orrát találva el.

A harmadik, no az már okult a két előbbi szerencsétlen dobásán, addig nem is igen lépett akcióba. De most már ő is megmutatta, hogy nem hiába szorongatja kezében már jóideje azt a hólapdát. Nem is célozott soká, csak arra vigyázott, hogy valami törékeny tárgyat ne találjon ott alant. Jó ma-

gasra fogta a célt és teljes erővel hajította el az időközben meglehetősen megkeményedett golyóbist.

A golyó el is repült, nem is talált alant semmit, hanem betörte az első emelet egyik ablakát, és mert ott épen egy fiatal ember cigarettára gyújtott, hát annak a szegény fiatal embernek kiütötte a szájából a cigarettát, a kezéből meg az égő gyújtófát; és még mindig maradt annyi ereje, hogy a fiatalember orrán állapotdjék meg és ott is maradjon, amíg az ugyanazon kezével, melyben előbb az égő gyújtót tartotta, onnan el nem távolította.

No de ez nem zavarta meg a leányokat a harc hevében. Azért aránylag elég golyó talált. Repült a sok golyó, mint a zápor. Az egyiket kezén találta, a másiknak a hátát érte el, a harmadiknak arcát mosdatta meg a márciusi hó, amiért nem is igen haragudtak meg, mert a márciusi hó kedvenc mosdóvíze a hölgyeknek. Azt tartja a néphit, hogy a hölgyek ettől megszépülnek.

És valóban, aki látta azokat az érdekes kipirult arcokat, csakugyan azt hitte, hogy a márciusi hó csodaerővel bír. Persze más hónapban is csak úgy kipirosította volna az arcokat.

Az egyik leány különösen ki akart fogni a többin és egy golyót fogva kezébe, a kezét hátra dugta, hogy ne lássa meg ellenfele és

érésére oda irányul, hogy a németek ki-elégíttessenek, de anélkül, hogy ezáltal a többi nemzetiségek elnyomottaknak tartásuk magukat; ami nagyon szépen van mondva, de annál nehezebb megcselekedni.

Ennek a módjára vonatkozólag a könyomatatos értesülése szerint Széll ugyanazt az eljárást tartja célhoz vezetőnek, amely Magyarországon is bevált: a korona egy bizalmasának, aki a mostani kormány körén kívül áll, érintkezésbe kellene lépnie a pártokkal azon az alapon, hogy a német nyelvnek, mint államnyelvnek az összes koronatarományokban szélesebb hatáskört adjanak, a nemzetiségeknek pedig az ő külön területeiken nagyobb tér biztosítását nemzeti irányban való fejlődésükhöz.

Aki ettől általánosan megnyugtató hatást vár, az félreismeri a küzdelem természetét, a melynek főjellemvonását a német és a szláv elemnek az uralomért való versengése képezi. Ebből szükségszerűen következik, hogy a német nyelvnek, mint államnyelvnek az összes tartományokban szélesebb hatáskörrel való fölruházása a legelkeseredettebb ellentállásra találja a parlament többségét alkotó szláv elemeknél, kik ez esetben sokkal nagyobb nyomattal állnak utját a központi parlament békés tárgyalásainak, mint ezt a német kisebbség eddig tette. Mert Ausztria szláv népei ma már nem kulturális fejlődésüknek nemzeti irányban való biztosítását kívánják, hanem az államéletben akarnak érvényesülni, a német államnyelvnek oktroyálása mellett holmi kulturális kedvezményekkel őket megnyugtani többé nem lehet.

Kétségtelen tehát, hogy bármit próbálnak is, az osztrák központi parlamentet többé egészséges életre támaszthatni nem fogják. Akár állandósítják tehát a mai állapotot, mikor a császárparagrafus alkalmazásában merül ki Ausztria egész alkotmányossága; akár engedni fognak a föderalisztikus áramlatnak s a tartománygyűlésekbe helyezik át a törvényhozás súlypontját: a gazdasági közösségre való szö-

vetség Magyarországgal a 67-es törvény által előírt módon 1904-ig sem fog létrejöhetni.

Magyarországnak tehát kötelessége a közbeeső időt a gazdasági önállóságához való átmenetre előkészíteni, hisz maga Széll Kálmán is csak az átmenet rázkód-tatásaitól való félelemmel tudta megokolni a közös gazdálkodás főtartására irányuló törekvését. Mert annak ismétlődnie nem szabad, hogy négy év múltán megint azzal üssenek el jogunk érvényesülésétől, hogy nem vagyunk elkészülve az átmenetre.

Lássunk hát végre tisztán: élő jogot biztosított-e számunkra Deák Ferenc törvénye, vagy csak üres frázist, népbolondító gyerekjátékot?

H i r e k.

Pécs, 1899. március 30.

A tüzes Kohn.

Biró: Álljon elő a vádlott!
Vádlott: Már régóta állok itt, de a bíró urnak nem tetszett észrevenni.
Bíró: Hogy hívják?
Vádlott: Kohn Mór!
Bíró: Ne vicceljen! Ezt mindenki mondhatja.
Vádlott: Esküszöm kilenc gyermekemre, két unokámra és leendő dédunokáimra, hogy Kohn Mórnak hívnak.
Bíró: Nincs semmi megkülönböztető jele a többi Kohn Mórtól?
Vádlott: Én vagyok a 273-as.
Bíró: Hát ezt mivel bizonyítja?
Vádlott (fölgombolja a kabátját): Tet-szik látni ezt a pléhdarabot? Ugy-e, igazam van?
Bíró: Ne dicsekedjék! Akit Kohn Mór-nak hívnak, annak sincs nagy oka hencegni.
Vádlott: Tessék egy koronát megállapítani, rögtön rohanok Telkeshez.
Bíró: Ne szösztyárkodjék! Mielőtt a bizonyítási eljárást megkezdénők, a 273-as pléhdarabot, mint corpus delictit lefoglalom.
Vádlott: Akkor hogyan fogják tudni, hogy Kohn Mór vagyok? (Derűtség.)
Bíró: Ne aggódjék! (A szolgálóhoz): János, vegye le a pléhdarabot!
Vádlott: Köszönöm a szives segítséget,

igy — mert csak a magát védő ellen harcoltak — közelbe jutva akarta egy jól kiszámított dobással meglepni ellenfelét.

De nagyon elvetette a súlykot, mert a háta mögött is megjelent egy fiatal harcos és megtudva szándékát, nagyot dobott a kezére, hogy elejtette a golyóját és amint utána lehajolt, záporoként hullott a sok hógolyó feléje.

Ezt megboszulandó, egy nagy hőtömeget fogott kezébe és nagy erővel akarta annak a fejéhez dobni, ki így meghiusította jól kiesztelt tervét. De hát ismét megjárta, mert a hőtömeg nem volt alkalmas a dobásra és amint fölemelte, az mint zuhany omlott az arcába.

Most az egyik konyhából egy kíváncsi kis leány jött ki egy nagy tábla maceszszal a kezében. De alig látta ezt meg az átellenben álló inas, rögtön célba vette a maceszt, egyet lódított a hógolyón és zsupsz, ezer darabra hullott szét a macesz. Az inas a hasát tartotta nevéttében, a kis leány pedig sirva fakadt.

Ez kibékítette egy időre a feleket, fegyverszünetet tartottak, mely alatt elcsitították a kis leányt, egy újabb, még nagyobb tábla maceszt adva a kezébe.

A kis leány okulva az előbbi eseten, most már nem ment ki, hanem a konyhaajtón belül állapotodott meg és csak annak üveg-

tábláján keresztül nézte a közben újra megkezdett harcot.

A kipihtent harcosok most sokkal hevesebben hadakoztak. Föl sem vették már, ha egyik-másik golyó eltalálta őket. Csak azon igyekeztek, hogy ők is minél sűrűbben találjanak. És mintha most már ügyesebbek volnának, csak nagy ritkán tévesztett egy-egy golyó célt.

Ezt is megsokalta az egyik küzdő és az emeletre vezető lépcsőre állt, hogy onnan — szerinte fedett helyről — folytassa a harcot.

Egy ideig kedvezett is neki a szerencse, de amint a többiek észrevették furlangját, mintha összebeszéltek volna, valamennyien az egy felé fordultak és ugyancsak zuditották feléje a sok hógolyót.

Ezalatt betörték a még épen maradt ablakokat a földszinten, a konyhaajtón belül álló kisleány kezéből másodszer is kiütötte egy hógolyó a maceszt — és midőn ennek édes anyja kiment az udvarba, hogy felelősségre vonja az illetőt, ki a konyhaajtó ablakát betörte, hát egy újabb golyó meg a kezében volt éppen tisztogatás alatt levő lámpacilindert tette tönkre.

De már erre kijött a háziasszony is, hogy véget vessen a pusztításnak. Alig nyitotta ki az ajtót, a feje fölött beröpült egy golyó és levágta a lógó lámpáját. Most már

de magam is le tudom venni. Tessék! most pedig folytassuk!

Bíró: Itt ne rendelkezék! Kérem a panaszos nőt, jelentkezék.

Panaszos: (Fiatal asszony): Tessék!

Bíró: Hogy hívják?

Panaszos: Virág Bertalanné.

Bíró: Mi a foglalkozása?

Panaszos: A férjem felesége vagyok.

Bíró: Hány éves?

Panaszos: A dologhoz tartozik ez, kérem?

Bíró: Igen. Szükséges megállapítanunk, hogy mi tette önt annyira vonzóvá Kohn Mór előtt.

Panaszos: Megmondom, de előbb tessék a zárt tárgyalást elrendelni.

Bíró: A termet kiürítetem.

Vádlott: (Távozni akar.)

Bíró: Hova megy, Kohn Mór?

Vádlott: Azt tetszett mondani, hogy menjünk ki.

Bíró: Ne vicceljen, különben lecsukatom. — Nincs már senki a teremben?

Egy hang a padok közül: Nincs!

Bíró: János, rögtön vezesse ki azt az embert!

(Megtörténik.)

Vádlott: Engem is kivezettet az elnök ur?

Bíró: Öt forint pénzbírságot kap.

Vádlott: Köszönöm.

Bíró: És most nyilatkozzék a panaszos nő, hány éves?

Panaszos: (szemérmesen): Huszonkilenc!

Vádlott: (cinikusan): Ugy fél a harminctől?

Bíró: Kohn Mór, beszélje el az esetet!

Vádlott: Kérem, én nyugodtan sétáltam a korzón. Azt hittem, hogy egyedül vagyok, pedig nem voltam egyedül. A panaszos nő éppen abban a pillanatban haladt el mellettem, mikor arról gondolkodtam, mit fogok a kilenc gyermekből csinálni. Az egyiket oda adom a bőrzére, a másikat egy bankba, a harmadikat egy takarékpénztárba, a negyediket . . . Mikor a negyediknél tartottam, elshant mellettem a panaszos hölgy. Ruhám szegelyét gyöngéden megérintette . . .

Bíró: Mit ért maga a ruhájának szegelye alatt?

Vádlott: A ruhám alatt kérem, én magamat érzem, de ez nem tartozik a tényekhez. Tehát, mint mondtam, megérintette. A vérem erre, mint valami varázshatalomra, megszibongott, tűzbe jöttem . . .

Bíró: Honnét veszi maga ezeket a kifejezéseket?

gyorsan visszafordult a lámpa felé, hogy megállapítsa a kár nagyságát. De vesztére, mert egy újabb beröpülő hógolyó az asztalon álló, uzsonnára szánt — jól megcukrozott — kávéval telt csészét törte darabokra. És hogy mindentől kijusson, egy harmadik golyó az almáriomról dobott le egy jó nagy üveg finom befőttet.

A sok egymást követő csörömpöléstől aztán megijedtek a harcosok és megfutamodtak. Ugy, hogy mikor a háziasszony ismét kijött, a csatatér üres volt, csak a sok bevert ablak és a golyótörmelékek tanuskodtak róla, hogy hát itt járt az ellenség.

Mikor aztán a lányokat kérdőre vonták, egyik sem dobott arra, ahol valami baj esett. Mindegyik pontosan meg tudta jelölni a helyet, a hová dobott és még élénken emlékezett rá, hogy hány golyót dobott.

De a háziasszony úgy találta, hogy mégis több dobás történt, azért hát a lányokat közösen elmarasztalta a kár megtérítésére. És mert ott a házban magasabb fórum nincs, a melyhez fölebbezhettek volna, hát a felek is megnyugodtak az ítéletben.

És most tünt ki, hogy annak a márciusi hónap nem tartós a szépítő ereje, mert az ítélet kihirdetése alkalmával az előbb még kipirult arcok mind elhalványodtak.

Béni bácsi.

Vádlott: Összeállítottam a Magyar Nyelvtörténeti Szótárból. Tetszik tudni, ez nagyon könnyű dolog. Ugy történik . . .

Bíró: Nem vagyok rá kíváncsi.

Vádlott (magában): Hála Istennek! Tehát tűzbe jöttem és megcsókoltam őnagyságát. Ő pedig fölpofozott. Ennyiben áll a dolog.

Bíró: Nem szégyenli magát, családapa léte!

Vádlott: De kérem, én azt hittem, hogy őnagysága . . .

Panaszos (közbevág): Ne merjen rólam rosszat gondolni!

Bíró: Ugy látom legjobban teszik, ha békén megegyeznek.

Vádlott: Hány percentre?

Bíró: Ne izetlenkedjék? — Hát kibékülnek?

Panaszos: A magam részéről hajlandó vagyok, de előbb az öt forintot kérem.

Bíró: Hiszen ön ütötte pofon a vádlottat!

Vádlott: Nagyszerű! Kérem az öt frtot. Én kaptam a pofont, én reflektálok a törvényes öt frtra!

Panaszos: Akkor én is kérem a megbüntetését.

Bíró: Kibékülnek-e hát?

Vádlott (kezét nyújtja a panaszos nőnek): Na, hát ne mondja, hogy nem vagyok én gavallér.

Panaszos (végig nézi és megvetően távozik.)

Napirend 1899. március hó 31-én.

Naptár: péntek, március 31. — Róm. kath.: Nagypéntek. — Prot.: Nagypéntek ünnepe. — Görögkel. (március 19.) Dárius. — Zsidó: Nisan 20. — Nap két 5 óra 43 perckor; nyugszik 6 óra 27 perckor. — Hold két órával; nyugszik 7 óra 40 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, enyhe idő, helyenként csapadék várható.

— (Nagycsütörtök.) A nagyhét második gyásznapja volt ma. Délelőtt 9 órakor a székesegyházban *Hetyey* Sámuel megyéspüspök nagy segédlettel pontifikálta a szentmisét, mely alatt „Gloria”-kor megszólaltak a harangok, hogy azután elnémuljanak és ne hangozzék szavuk egész szombat reggeli 9 óráig. Mise közben a püspök tizenkét áldozópap segédkezése mellett olajat szentelt, majd az áldozásban részesítette a kanonoki és lelkészi kart, úgy a növendékpapokat. Mise után körmenetben a hiveket is. Mise után körmenetben vitték le az Ur testét a szentsirkápolnába, azután a megyéspüspök a diszruhát levetvén, a templom hajójában a nagycsütörtöki lábmosást végezte el.

A tizenkét szegény ember neve, kiken a püspök a lábmosást elvégezte a következő: Matluka Ferenc, 85 éves; Ferenc István, 66 éves; Vavika György, 72 éves; Looevkovits István, 64 éves; Falábi Ignác, 66 éves; Horváth Márton, 73 éves; Simon Ignác, 69 éves; Gangl József, 75 éves; Molnár József, 67 éves és Tudveiler Márton, 66 éves. Simon Ignác és a három utolsó az idén először, a többiek már tavaly is ott voltak a lábmosáson, mely után 11 órakor a püspöki palota egyik földszinti termében megvendégeltettek és új ruhával s pénzbeli adománnyal megajándékozva bocsájtattak el.

A belvárosi templomban délelőtt 9 órakor ünnepes szentmise volt, valamint a ferencrendiek, Irgalmasok templomában és az Ágostontéri templomban is. Délután az összes templomokban lamentációk tartattak s a székesegyházban a székesegyházi énekkar úgy a

délelőtti, mint a délutáni ájtatosságokon is régi latin egyházi énekeket adott elő.

Holnap, pénteken, lesz a szentsir látogatása a templomokban. A Székesegyházban 9 órakor lesz a gyászszertartás és az utolsó bőjti prédikáció. A belvárosi templomban délután 5 órakor *Gadó* Sándor segédlelkész tart prédikációt, a ferencrendiek templomában pedig délután 3 órakor *Ángyán* Aurél házfőnök prédikál.

— (Forray Iván halála.) Tegnap este meghalt *Forray* Iván, a pécsi járás nyugalmazott főszolgabírája, *Forray* Valér pécsi járási tb. főszolgabíró édes atyja. Haláláról a gyászoló család a következő jelentést adta ki:

A legmélyebb fájdalomtól érzékenyen le-sujtott kebellem és fájó szívvel tudatjuk a saját, valamint az összes rokonság nevében a hön szeretett s felejthetetlen emlékü legjobb apa, nagypapa, após, illetve rokon: Zengővári *Forray* Iván, Baranyavármegye nyugalmazott főszolgabírájának f. évi március hó 29-én este 1/4 10 órakor életének 70-ik évében, hosszas betegség és a halottas szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 31-én délután 4 órakor fognak a felső Malom-utca 13. sz. házban beszenteltetni és onnét a budai külvárosi közsirkertben levő családi sírboltban örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat április hó 5-én reggel 9 órakor fog bemutatni az Úrnak az Agoston-téri plébánia-templomban Pécsen, 1899. évi március hó 29-én. Áldás és béke lebegjen a drága, felejthetetlen halott hamvai felett! Zengővári *Forray* Valér, Zengővári *Forray* Agata, gyermekei. Zengővári *Forrai* Valérné szül. *Hordenthali* Duka Paula menyé, Ifj. Zengővári *Forray* Iván unokája.

Az elhunyt 1829-ben született Pécsváradon. Atyja *Heiser* Nep. János, pécsváradai alapítványi uradalmi ügyész volt. Az elhunytat is *Heiser* Nep. Jánosnak hívták s az ötvenes évek elején Pécsváradon mint császári biztos működött. A hatvanas évek elején ugyanott ügyvédi irodát nyitott s innen ment Siklósrá szolgabírónak. A pécsi járás főszolgabírájává 1867-ben lett s ezen minőségben 1895. év végéig szolgált, a mikor is nyugalomba vonult. A király a közhivatali pályán szerzett érdemei elismerésül a magyar nemességet adományozta a főbírónak s megengedte, hogy a *Forray* nevet a zengővári előnévvel, mint nemesi családnevet ő és utódai is viselhessék. Az elhunyt főbíró elhalálzásáról a megyei tisztikar is adott ki gyászjelentést a következőkben:

»Baranyavármegye törvényhatóságának tisztikara mély fájdalommal tudatja, hogy zengővári *Forray* Iván ny. főszolgabíró, a vármegye közszeretben állott tisztviselője, a pécsi járás 30 éven át volt főszolgabírája f. é. március hó 29-én, este 9 1/2 órakor 70 éves korában hosszas szenvedés után, Pécsen elhunyt. A boldogultnak hült maradványait Pécsen, f. é. március hó 31-én d. u. 4 órakor fogjuk a Felső-Malom-utca 13. sz. házból a budai-külvárosi temetőbe kikisérni. Pécsen, 1899. évi március hó 30-án. Áldás és béke poraira!»

Az elhunyt holnapi temetésén képviselve lesz a megye és a járások tisztikara, a pécsi járásnak pedig összes jegyzői és községi bírái bejönnek, hogy utolsó útján elkísérjék volt főbírájukat.

— (Nagy bőjti ebéd a püspök-nél.) *Hetyey* Sámuel megyéspüspök ma délután a nagycsütörtökön évente szokásos nagy bőjti ebéd alkalmából, Pécs összes fölszentelt papjait látta magánál vendégül. Az ebéden résztvettek a zirci rend tagjai, a ferencrendi, az irgalmas szerzetesek, az összes világi papok és a püspöki uradalom tisztviselői. Vidék-

ről *Szabó* Géza szegzárdi gimnáziumi hitoktató vett részt az ebéden, mely délután három óráig tartott.

— (Névmagyarosítás.) *Wieszner* Antal pécsi illetőségű, nagy-bátonyi lakos, vezetőnek nevét belügyminiszteri engedéllyel, Rétire magyarosította.

— (Elbocsájtás a honvédség kötelékéből.) *Lázár* Izidor Izsák, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli tartalékos állatorvosi gyakornok, a honvédség kötelékéből saját kérelmére elbocsájtott.

— (Ülések a vármegyén.) A jövő hónap első felében egymást érik a vármegyházán az ülések. Április 6-án reggeli 9 órakor az állandó választmány, április 9-én délelőtti 10 órakor a számonkérőszék, s a hónap másik felében április 18-án d. e. 9 órakor a közigazgatási bizottság tart ülést a vármegyházán. A vármegyei közgyűlés — mint azt már megirtuk — ápril hó 10-én reggeli kilenc órakor lesz a vármegyei közgyűlési teremben.

— (A hitbizományok.) A legújabb statisztikai adatok szerint Magyarország 63 vármegyéje közül 42-ben van hitbizományi birtok. Somogy megyében 194 ezer, Baranyában 148 ezer hold a hitbizományi birtok. *Eszterházy* hercege Tolnában 77 ezer, Somogyban 44 ezer, Baranyában 23 ezer hold; *Károly* Lajos főhercege Baranyában 108 ezer; *Festetics* grófja Somogyban 92 ezer; a *Zichy* grófoké Somogyban 12 ezer; a *Széchenyi*-féle Somogyban 7 ezer; a *Jankovich*-féle 12 és a *Somsich*-féle hitbizomány ugyanott 7 ezer holdat foglal el.

— (Tüzek.) Jakabfalun a község tulajdonát képező erdő kigyuladt a napokban. A tüzet csak nagy erőfeszítéssel lehetett lokalizálni s az erdőből 12 hold cserjés le is égett, a mi vagy négyszáz forint kárt jelent. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. — Németpalkonyán *Hagelthorn* János szőlejében egy trágyadomb gyuladt ki. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet a szomszéd *Weber* Bernát vigyázatlansága okozta, a ki szőlejében a gáz égette fel és nem vigyázván a tüzre, azt a szél átvitte a szomszédba, hol a trágyadombot pusztította el. — A jágonoki erdőben szintén tűz volt a napokban. Egy kis részletet pusztított el csak azonban az erdőből szerencsére a tűz, mely szintén vigyázatlanság folytán keletkezett, a mennyiben *Kovács* János és *Kovács* Mihály tüzet raktak az erdőben, hogy ott melegedjenek s ettől keletkezett a tűz. — Okorághon *Kiss* János udvarán egy pajta gyuladt ki. A tüzet maga a tulajdonos okozta, a ki pipázva járt a pajtában s ott elejtette a gyújtó szikrát a szalmára, mely tüzet fogott s elpusztult bele az egész épület. Végül Romonyán *Hefrich* Jakab szérűskertjében egy kazal szalma égett le. Ennek a tüznek a keletkezési okát eddig még nem tudták megállapítani.

— (Fortuna szekerén . . .) Azt mondja a költő: Fortuna szekerén ügyesen ül, úgy forgasd kerekét, hogy ki ne dülj, — ami különösen a kegyelmes nagy uraknak szól, akik olyan könnyen jutnak fel a kormány szekerére és olyan hirtelen esnek le . . . Alig pár hónap előtt kinevezte a kereskedelmi miniszter, az ő államtitkára előterjesztése szerint *Hegedüs* Sándor országgyűlési képviselőt és

Schmidt Józsefet a párisi világkiállítás magyar bizottságaiba. Azóta elviharzott az obstrukció és az ex-lex s a hivatalos lap tegnapi számában ezt olvassuk: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter az 1900. évi párisi világkiállítás magyar bizottságaiba kinevezte báró Dániel Ernő v. b. t. t. országgyűlési képviselőt és Vörös László országgyűlési képviselőt. A kinevezőkből így lesznek a kinevezettek és — megfordítva.

— **(Halálozások.)** Vajay Ferenc, Vajay István, bölcskei plébános, volt orsz. képviselő atyja, életének 71-ik évében Bölcskén elhunyt. — Ozonics Márk, nyugalmazott cs. és kir. főhadnagy, a vitézségi és hadiérem tulajdonosa, életének 62-ik évében Szegzárdon meghalt. Az elhunyt 1866-ban végigküzdötte a porosz háborút, öt csatában vevén részt. Königrätznél egy golyó a fejébe hatolt s hosszúságos betegség után ennek következtében nyugalomba vonulni volt kénytelen s visszavonultan élt egész haláláig. — Pintér Károly ügyvéd, életének 71-ik évében, az éjjel meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 4 órakor lesz a Mária-utca 18-ik számú házból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét ápril 4-én (kedden) délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban. Az elhunytat gyászolják: özvegye, öt gyermeke, négy unokája s a Pakuszi, Schulcz, Danicz, Ekl, Uray, Danilovszky családok s kiterjedt rokonság; köztük Pakuszi Gyula siklósi ügyvéd, apósát gyászolja az elhunytban.

— **(Csendháborító legények.)** Mislény község békés polgárai panaszt emeltek a községi elöljáróság előtt, hogy már napok óta néhány duhaj legény megzavarja az éjjeli nyugalmaikat. A legények beszélnek a falu korcsmájában, aztán hangos kurjongatással vonulnak végig az utcákon, gyakran meg azzal adnak kifejezést jókedvüknek, hogy a kapukat meg ablakokat döngetik, de mire felismerhetné őket valaki, rendszerint ellépnek. A duhaj legények kiléte iránt megindították a vizsgálatot.

— **(Veszedelmes szomszéd.)** Nem valami kellemes dolog lehet Munkás János lothárdi lakos szomszédságában lakni. A derék embernek — ugyanis — az a passziója hogy a szomszéd udvarokból áttévedő aprójszágot vagy macskát Flauvert fegyverével lepuskázza. Eltekintve attól, hogy szomszédjainak ezzel tetemes kárt okoz, oly vigyázatlanul bánik a fegyverrel, hogy a napokban is egyik serét, a szomszéd ház falába furódott. Így aztán könnyen ember életben is kárt tehet. A szomszédok panaszára elkobozták a lövöldöző magyar puskáját.

— **(Keresd az asszonyt.)** Kamócsin János szent Pál pusztai lakos, szomorú képpel emelt panaszt a napokban a hatóság-nál, hogy felesége született Magyar Teréz megszökött, sőt mi több elvitte a férjének tizenhét forintját is magával. Most keresik a szökött asszonyt, kinek aligha fognak nyomára akadni, mert mint a férje mondja, az asszony már régóta Amerikába készülődött. (?) Szerény véleményünk szerint azonban, tizenhét forinttal alig ha fog a derék asszony kijuthatni a szabad államba.

— **(Meglopott kereskedők.)** Hőgyészen a napokban két vándor cigányasszony

belopozott Kohn Vilmos ruhásüzletébe s onnan egész csomó női ruhát elloptak. Hasonlóan jártak el Deutsch Arnold kereskedésében is, a hol szintén egész csomó ruhát pakkoltak fel és vittek el, a nélkül, hogy észrevették volna őket. A károsok feljelentésére megindult a nyomozás, de még eddig a tolvaj cigányasszonyoknak nem tudtak a nyomukra akadni.

— **(Megharapta a kutya.)** Frick Vencel, felsőbalokány-utcai lakos, Lajos nevű fiát tegnap egy kutya megharapta. A fiúnak, úgy látszik, szerencsétlensége, hogy a kutyák nincsenek vele jóbarátságban, mert tavaly is megharapta egy kutya, melyről az orvosi vizsgálat megállapította, hogy veszett volt. A fiut ekkor felvitték a Pasteur-intézetbe s ott sikeresen elvégezték rajta a védőtást. Most azonban szerencséjére — a megfigyelés alá vett kutyán még eddig a veszethez gyanus jelei nem mutatkoznak s az bizonyára csak véletlenül harapta meg a fiut, kinek csekély sebét kiégették az orvosok.

— **(A megmérgezett kalács.)** Titokzatos büntetést jelentenek Leavesdonból a melyet az ottani örültek házában követett el valaki. Az egyik beteg, Ansell Karolina a minap postán egy csomagot kapott, a melyben kalács volt. A leány többször kapott már rokonaitól mindenféle eleséget, azért az alkalmazottak gyanu nélkül odaadták neki a kalácsot. A beteg másnap evett belőle s négy társának is adott. Kevéssel később mind az öten megbetegedtek és az orvosok konstatálták, hogy meg vannak mérgezve. Az elmebajos leányon, mert valószínűleg többet evett a kalácsból, már nem lehetett segíteni, a többi négy azonban fölgyógyult. Körülbelül hét hónappal ezelőtt a meggyilkolt szintén kapott egy csomagot, melyben tea és cukor volt. A tea-nak azonban különös keserű íze volt, tehát eldobta. Azt hiszik, hogy már az a küldemény is meg volt mérgezve. Mindeddig nem sikerült a csomagok küldőjét kikutatni.

— **(Kitüntetett katona.)** Horváth János egészségügyi katona, a Pécsen nemrég uralkodott tifuszjárvány alkalmával betegápolói minőségben tanúsított magatartásának elismerésül az ezüst érdemkereszttel lett kitüntetve.

— **(Megkerült tolvajok.)** Említettük, hogy Engel Adolf pécsi fakereskedőnek a pölöskei határban levő fatelepéről vagy másfél száz deszkát elloptak. A nyomozás a tolvajok után megindulván, azokat most Koca János és Bódis Péter pölöskei lakosok személyében kipuhatták, kiknél az elloptott deszkák nagy részét meg is találták. A nyomozás során egy régebben elkövetett lopás is kiderült rájuk, melyet Prummer János társaságában Ritschl és Társa vállalkozócég kárára követtek el, honnan szintén épületfákat loptak, melyeken természetesen már régen tul is adtak. A megkerült tolvajokat feljelentették a bíróságnak.

— **(Ellopott zsebóra.)** Jakab István, kistótfalui lakostól a napokban ellopták a zseboráját. A nyomozás során kitűnt, hogy a lopott zseborát a tolvaj Pécsen zálogosította el s így az óra meg is került. Most, hogy ki volt a tolvaj, annak kiderítése végett folytatják a vizsgálatot.

— **(Áthelyezés a honvédséghez.)** Löffler Emil, a Frigyes főherceg nevét viselő 52-ik gyalogezredbeli főhadnagy, a m. kir. honvédség tényleges állományába áthelyeztetett.

— **(Kölcsönös áthelyezés.)** Weninger József, őrnagy, a m. kir. I. számú csendőrkerület másodtörzstisztje és altorjai Altorjay Imre, őrnagy, a m. kir. VI. számú csendőrkerület parancsnok-helyettese kölcsönösen áthelyeztetettek.

— **(Ellopott télikabát.)** Deutsch Frigyes felső-puturka-utcai lakos lakásának előszobájából valaki tegnap este egy télikabátot elemelt. Az ismeretlen tettet most nyomozzák.

— **(Baleset.)** Fournier János fuvaros, pécsi lakos ma délelőtt a Ferenciek-utcáján kocsijával elütötte Pék Imre makár-utcai lakos kis leányát. A kocsis azonban még idejekorán megfékezte a lovakat s így a kis leánynak szerencséjére néhány horzsoláson kívül más baja nem történt. A vigyázatlan kocsis ellen megindították az eljárást.

— **(Lópokróc veszendőben.)** Sárosi Imre görcsönyi lakossal történt meg a napokban az a furcsa eset, hogy amíg ő a kocsiját kint hagyva, a határszéli csárdában megpihent, valaki az egyik ló takaróját elszerezte. Az élelmes firmát most keresik.

— **(Aki ostort lop.)** Weintrachter Vince, pécsi lakos, foglalkozás nélküli csavargót ma délelőtt azon csipték rajta, hogy Kohn Sámuel szigetkülvárosi szatócs boltja elől egy köteg ostor nyelet akart elloponi. A tolvaj csavargót átadták a rendőrségnek.

— **(Megszökött péklegény.)** Ily cím alatt megirtuk a napokban, hogy Kékes János péklegény pécsvárad lakos, gazdájától egy kosár süteménnyel megszökött. A gazda panasza folytán megindult a nyomozás a hűtlen péklegény ellen, kit azóta már meg is találtak s Hosszu-Hetény község határában el is fogtak. A magával vitt süteményeket a legény természetesen utközben eladta, az árából csupán egy forint hetven krajcárt találtak meg nála. Kékes Jánost átadták a bíróságnak.

— **(Szegedi diákok Pécsen.)** A szegedi felső kereskedelmi iskola tanulmányi uton levő növendékei Hauser Rezső Sándor tanár vezetése alatt ma reggel érkeztek Budapestre Pécsre. A pécsi nevezetességek megtekintése után a diákok holnap reggel innen Fiuméba utaznak. A diákok itteni vezetését Kondor Béla pécsi kereskedelmi iskolai igazgató teljesítette.

— **(Az osztrák magyar bank)** most adta ki a huszonegyedik évi forgalmi jelentését. A tavalyi év a huszonegyedik éve volt a banknak, melynek pécsi fiókja a következő számadatokkal szerepel a jelentésben: leszámított bankjegyekben 9.550,784 frt 57 krajcár, beszédett 9.618,615 forint 64 krajcár; váltókban leszámított 18.037 darab 8.884,813 frt 81 krajcár értékben, beszédett 18.155 darab 8.975,353 frt 27 krajcár értékben. A fiók állása volt a múlt év végén bankjegyekben 1.795,251 frt 93 krajcár és váltókban 1.680,755 frt 31 krajcár.

— **(Még a tyúk is kikaparja.)** Ez a közmondás teljesedett be Krammer Imre, püspökbogádi lakoson, a kinél egy házkutatás alkalmával vasuti szerszámokat találtak, me-

lyeket, hogy mikép szerzett, nem tudott róla kellő felvilágosítást adni. Az ellopott szármokokat aztán felmutatták a pécsi vasuti állomáson s kitünt, hogy Krammer onnan lopta el őket pár hóval ezelőtt. A tolvaj felett most a bíróság ítélt.

— **(A trónörökös horvátországi vadászata.)** Ferenc Ferdinánd trónörökös legközelebb a verőcemgyei Dolnji-Miholjácra utazik, hogy mint Majláth László vendége, résztvegyen a tiszteletére rendezendő öt napig tartó szalonkavadászatokon. A már megállapított utiterv szerint a trónörökös Szt.-Lőrincen át Noscovecére megy, onnan a gelsei Guttmann Sándor földbirtokos által állítandó különvonaton folytatja útját Moslavináig. Innen a vadásztársaság szalonkalesre Lóciesbe és Benicancsiba kíséri a trónörökösöt, a ki vadászata után Dolnji-Miholjácra kocsizik, a hol a grófi kastélyban a fejedelmi berendezésű lakosztály várja. A vadászatokon a házigazdán, Majláth László grófon kívül, a ki a trónörökösöt Viktória angol királynő ötvenéves jubileumi ünnepére Londonba kísérte, csak Krepe jószágigazgató, tartománygyűlési képviselő és a főerdőmester, Zerdik Lambert vesznek részt.

— **(Kórház az oltár elé.)** Különös esküvőt tartottak a minap a londoni Lampeth feyházban. A Thomas-kórház egyik betege, egy közepes korban levő uri ember, akinek a tagjai már huzamosabb idő óta merevek, esküdték örök hűséget egy még fiatal, szép leánynak. A boldog vőlegényt betegszállító kocsin vitték a templom kapuja

elé, ott hordozó ágyra fektették és így bevitték a menyasszony mellé, az oltár elé. A szertartás végeztével a férjet visszavitték a kórházba, hova fiatal neje mosolyogva követte. A különös esküvőt délután sokan végignézték, de amikor ezek közül néhányan kíváncsian kérdezősködtek a kórházban, ott a legnagyobb titkolódzással találtak. Azért mégis kifürkészték, hogy a beteg, aki aligha gyógyul már föl, gazdag ember és a viruló, szép fiatal leány vállalkozott arra, hogy ápolni fogja és életének még hátralevő részét megédesíteni fogja. Jutalmul aztán, ha súlyos beteg férje meghal, az egész örökséget megkapja.

— **(Levélcseré.)** Említettük a minap, hogy a párisi rendőrség letartóztatta Schönfeld Józsefet, a pécsi Zsolnay-féle gyár könyvvezetőjét, a ki a sikkasztó Rohrer János bűntársa s együtt szökött meg vele Budapestről. Az elfogatás története igen mulatságos s Rohrer szórakozottságának a következménye. A sikkasztó, a ki már Amerika biztos földjén van, két levelet irt Párizsba, de a borítékot összecserélte s a Schönfeldnek szánt levelet beletette egy másik borítékba, a mely egyik barátjának volt címezve. A levél szövege ez: »Kedves Schönfeld! Tudatom veled, hogy szerencsésen megérkeztem Newyorkba. Pompás eszme volt tőled az a levél, a melyben azt irtad, hogy öngyilkosságot követsz el. Halott-nak tartanak s rehabilitálva vagy. Sajnálom, hogy miért nem irtam én is hasonló levelet. Különbö a dolgot hamar elfelejtik; nyolcezer forint nem oly nagy összeg. Legközelebb hosz-

szu levelet írok neked, ölel: Rohrer.« Rohrer párisi barátja a levelet azonnal elküldte a budapesti főkapitányságra, a mely aztán fölkererte a párisi rendőrséget, hogy tartóztassa le Schönfeldet. Ez meg is történt. Schönfeldnél megtalálták a Rohrer barátjának szóló levelet, a mely a végzetes csere miatt került hozzá. Ebben Rohrer felszólítja barátját, hogy fizesse meg régi kártyaadósságát.

— **(Kifosztott préház.)** Püspök-Szent-Erzsébeten Lutz Ádám, ottani lakosnak a préházát a napokban kifosztották. A préház falát kiásták és úgy mentek be a tettesek, kiket Gyenis Mihály és Pap Mihály személyében a nyomozás ki is derített. Elvittek mindent, a mi a préházban volt, még pedig — mint vallották azért, hogy eladják azt Gyenis Józsefnek. ki a lopásra felbújtotta őket azzal, hogy ő a lopott tárgyakat megveszi tőlük. A vizsgálatot most mindhármuk ellen a bíróság folytatja.

— **(Nem kell a doktor.)** A rendőrségre feltötyög a budaikülvárosról egy szegény anyóka, hogy városi segélyt kérjen. Öreg már, nyolcvanhatéves és igazán szegény. Nem lehet a kérés ellen kifogást tenni.

— Jól van — mondják neki — bejelentjük. De maradjon még itt egy kicsit, majd jön az orvos úr.

— Hát aztán? — kérdezi az anyó megrétenve.

— Az majd megvizsgálja magát.

— No, engem pedig ne vizsgáljon — fakad ki az asszony.

Legyen becsületes, munkás, szánakozó, igazságszerető s így szigorú bírója önmagának. Ha pedig egyszer érezni fogja, hogy elfáradt s szeretné, ha egy igazi, erős támasz gyámolítaná, ne utasítsa vissza a bátor védő kart, mely oltalmazni akarja. Ne zárja el szívet a szerelemtől, legyen hitves és anya, mert ez a legigazibb, legnemesebb és legboldogítóbb életcél, a melytől, fájdalom, anyiuunkat megfosztottak, eltereltek a megváltozott körülmények, a sors, vagy saját balgaságunk.

Itt Mártha elhallgatott s kis ideig némán lépdeltünk egymás mellett. Monostorék előtt megálltunk.

— Felmegy? — kérdezte csendesen.

Igenlőleg bolintottam.

— Ugy hát Isten veled. Sok lelkierőt s bátorságot kívánok nagy és nemes pályájához. Adja Isten, hogy mielőbb viszontlássuk egymást; addig is tartson meg jó emlékezetében.

Én megfogtam karját s szeme közé nézve, hirtelen ezt kérdeztem:

— Engedjen valamit kérdezni, Mártha. Tudom, hogy az idén elvégzi tanulmányait s akkor majd egy felsőbb intézethez lesz beosztva. Így anyagi körülményei mégis megváltoznak. Mondja csak Mártha, akkor is elkergeti azt az »ostoba jó fiut«, vagy megvalósítja ábrándjait arról a bizonyos kis lakásról, melyben egy kanári csicseregne és a melyet sok-sok virág ékesítene? Mert maga nagyon jó tanácsokat adott nekem az imént.

Mártha elnevette magát s halvány arca kipirult.

— Még nem tudom, mit fogok tenni.

— De ha úgy lesz, tudósítani fogja ugy-e a maga hűséges és szerető Máriáját?

Én a többiek egyhangú véleménye szerint szintén nyugodtan és okosan feleltem.

Néhány nap múlva az »érettek« fényes bankettet rendeztek. Később mesélte Kleo, hogy aranyos kedélyhangulatban voltak s különösen Zajhó szellemes tószájában meleg szeretettel emlékezett meg a »tehetséges és szorgalmas hatos kompániáról«, melynek tagjai »nagy reményekre jogosítanak«.

Jenő és én nem vettünk részt a banketten. Fájdalmas, kínos éjszakánk volt akkor, melynek emlékére most is elfacsarodik a szívem.

Lázbeteg atyám rémes víziókkal küzdött, míg végre reggelfelé lecsillapult. Gyöngén mosolygott, egy pár bucsuszót intézett hozzánk, aztán megcirógatta hidegülő kezével könyes arcomat. Egyszerre lehunyta a szemeit, felsóhajtott és meghalt. Most, annyi év után is, hogy már oly sok formában láttam a halált, reszket a kezem és köny borítja el szememet a fájdalmas csapás emlékére, mely aztán még egyszer sujtott ily nagyon és kegyetlenül.

Szomorú napok virradtak reánk. Talán beteggé tett volna a bánat, ha édes anyám vigasztalan keserve el nem foglalta volna aggodó szívem minden gondolatát. Anyámnak gyöngé szervezetét egészen lesújtotta, összetörte a bánat. Nemsokára elvesztettem a legszeretőbb, legjobb édesanyát is és most egyedül álltam a világon. Olyan volt ez, mint valami rossz álom.

Révedezve bolyongtam a kertben és vártam a boldogságos ébredést. Hasztalan! A napok nem hoztak enyhülést s környezetem a búskomorságtól féltett. Végre lassan mégis összeszedtem magamat.

Ép jelentik, hogy ott az orvos. Egy rendőr vezetni akarja az anyót az orvos szobája felé, de nem megy.

— Nem mék én orvos elé — mondja — soha nem is voltam nyolcvanhat év alatt.

Mikor két rendőr akarta karon fogni, hogy odavezessék, inkább lefeküdt a földre, még sem ment. Azután mérgesen dűnyögve távozott.

— Engem ugyan meg nem vizsgál, míg élek.

— **A drágakövek divatja.** Az angol hölgyvilágban színes drágakő ellenes divat kapott lábra a bájos angol missek és missisek különös előszeretettel viselnek minden drágakövet a mi nem smaragd vagy rubin így a tumalint, topazt, sőt az újabb időben a nemes opált. A dolog úgy áll, hogy egyesek babonáságból nem igen hordták az opált, mert mint most már köztudomásu, hogy a franciák irigységből azt a hirt terjesztették a magyar opálról, hogy annak viselése szerencsétlenséget hoz. Victória angol királynőnek az opál kedvenc köve és jubileum ünnepségén gyönyörű opál ékszereket viselt, melyek általános meglepetést és tetszést arattak. Azóta az angol arisztokrata hölgyek nagy szeretettel hordják ezt a páratlan szép drágakövet. Miután pedig az angol divat a Szajna partján is hódít, a párisi nők is vetekedve veszik fel az opál ékszereket, nem törődve most már a babonával. Ily módon tehát a nemesopál e speciális magyar drágakő divatja újra itt van. A legszebb páratlan művészi kivitelű opál ékszerek eredeti angol foglalatban nevezetesen gyűrűk, fűggők, karkötők, melltűk, nyakékek,

legújabb láncok nemes opálokkal ékitve dus választékban kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen, Király-utca.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. március 30. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 62.5 (emelkedő.)

Hőmérsék = 11.2 °C

> maximuma: 8.6 °C

> minimuma: 1.1 °C

Párányomás: 5.9 mm.

Relatív nedvesség: 59

Felhőzet: 6° Ci. W. Str.

Szélirány s erő: N. W.

Csapadék 24 órai: N. W. 2.

Hóolvadás, enyhe, szeles idő várható.

Dr. Czírer.

Művészet, irodalom.

○ A vidéki színészet új felügyelője.

A belügyminiszter — mint a „Szinházi Lapok” írja — a közelebbi időben betölti a vidéki színészet felügyelői állását, a mely Gyarmathy Zsigmond halálával megüresedett, és erre az állásra Pázmándy Dénest fogja a miniszter kinevezni.

Tanügy.

(Segély díj. Boda Pál volt mohácsi tanító özvegyének, a m. kir. vallás és közoktatásügyi minister 318 frt 20 kr. segélydíjat engedélyezett.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy röpirata a román kamarában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Bánffy nemzetiségi politikája” című röpirat, mely a volt miniszterelnök dicsőítésére íródott s a többi közt azt akarta elhítenni, hogy az a kitüntetés, melyet Jeszenszky Sándor miniszteri tanácsos Károly román királytól ennek budapesti látogatása alkalmával kapott, a magyarországi izgatók dezavválása volt, a bukaresti kamarában is nagy hullámverést okozott. *Margitomen* képviselő támadta Sturdza kormányelnököt s azt mondta, hogy az ő kormányon maradása azok után, amik a magyar képviselőházban a kérdéses röpirat tárgyalásakor mondva lettek, a román nemzet méltóságának megsértését képezi s azért bejelenti a Sturdza-kormány elleni obstrukciót.

Sturdza válaszában a röpirat adatait hamisítottaknak jelentette ki s utalt arra, hogy a magyar képviselőházban maga Széll Kálmán oda nyilatkozott, miszerint a röpiratnak semmi jelentőséget nem tulajdonít. Pontról-pontra bebizonyítja ezután a röpirat állításainak balgaságát. Kiemeli, hogy Ferenc József bukaresti látogatása Károly király előzetes látogatásának következménye volt, a melynek Jeszenszky kitüntetése egy jelentéktelen epizódját képezte. A brassói iskola ügyeiről pedig hivatalos okiratok adtak fölvilágosítást.

Elhatároztam, hogy folytatom tanulmányaimat. Még erősebben ébredt fel bennem a vágy, hogy orvos legyek. Hűséges, türelmes betegápoló vagyok s szíveimből szánom a szenvedőket. Nehéz és nemes pályát választottam, de meg volt bennem az erő, hogy azt ambícióval és szeretettel betöltsem.

Lassanként összejöttem régi ismerőseimmel s a kedves hatos kompánia ismét ülést tartott Kleo nagyszüleinél, melyen Zajghó is részt vett és igaz atyai tanácsokkal látott el mindnyájunkat.

Elhatároztuk, hogy valamennyien felmegyünk a fővárosba. Szeretni és gyámolítani fogjuk egymást tehetségünk szerint s minden esetben megtartjuk rendes össze-jöveteleinket.

Kleo nagyszülei elhagyják régi fészkeiket és letelepszene a fővárosban; náluk fog lakni Angelo is.

A pici Robogányné omló könyzapor közt jelentette ki, hogy meghal, ha el kell válnia fiától. Hosszas rábeszélés után engedett, különösen Sol tábornok kérelmeinek, ki néhány hónap múlva feleségül is vette a kedves fürge asszonykát.

Konrádot, Jenőt és engem dr. Monostor Agátához ajánlottak be.

Két év múlva Minerva tanári állást kapott a fővárosban és akkor ugyszólván egy családot alkottunk — a három nővér, mi és a gyermekek.

Mielőtt feljöttünk volna a fővárosba, sorra elbucsuztunk ismerőseinktől és gyermekségünk édes emlékeitől.

Egy nénikém segítségével — ki nagyon távoli rokonunk volt — becsomagoltam ruháimat, könyveimet s a

többi szükséges tárgyakat, azután csendesen kiballagtam a temetőbe.

Kellemes nyári alkonyat volt. Az ég mosolygó kékjén hamvasfehér és rózsaszínű felhők uszáltak, melyekre a leáldozó nap aranyos porzót hintett. A temető tele színes virágokkal. Az alkonyat sárga és lila foltokat vetett a kavicsos fehér utra.

Leültem a gyepre, szüleim sirhantja mellé és átkaoltam a két fehér keresztet. Sokaig ültem ott, — az én drága halottaimra gondolva s talán ott ér a csillagos est is, a midőn két vékony kar gyöngéden és bátortalanul átkaolta vállamat. Felnéztem és pillantásom találkozott Yord Mártha könyes szemével.

— Jöjjön haza — szólt halkán.

Még egy utolsó, fájdalmas pillantást vettem a két virágos sirdombra, aztán hallgatva megindultunk.

Csak a városba vezető hosszú fasorban kezdtünk beszélgetni.

— Hol volt? — kérdeztem tőle.

— Atyámnál — válaszolt szomorú mosolyal.

— Kegyed meg bucsuzik . . .

— Igen, — szóltam leverten.

— Tudom, hogy a fővárosba megy tanulmányait folytatni. Kegyed okos leány, erős, jó szíve van, nem kell félnie semmitől. Mégis, ne felejtse el a mit mondok. Olykor el fog csüggedni az élet viharában, — mert nem járunk ám csupa rózsákon — de azért ne essék kétségbe s ne zárja ki szíveből a reményt. Talán körül fogjak rajongani, de ez ne tegye elbizottá. Jusson eszébe, hogy sok színeskedő, hazug komédiás jár az élet nagy színpadán s a csillogó külső gyakran fekélyes szívet takar.

Sturdza beszédét lelkesedéssel hallgatták s óriási többséggel elfogadták azt a határozatot, hogy a *kamara tiltakozik ama merénylet ellen, a melyet Románia nemzetiségű mellőlése ellen külföldi gyanúsításokkal elkövettek* s bizalmat szavaz Sturdzának. A határozat kihirdetését percekig tartó eljenzéssel fogadták.

— **Lábmosások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ő felsége a király a bécsi Burgban, Vaszary hercegprímás pedig a budavári kápolnában végezték a szokásos nagycsütröttöki lábmosásokat.

— **A budapesti ügyvédi kamara tisztújítása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti ügyvédi kamarában három napig tartott szavazás után tegnap esti 7 órakor zárták le a kamara tisztikarára és választmányára történt szavazást s a szavazatszedő küldöttség nyomában hozzálatott a beérkezett szavazatok összeszámlálásához, a mely munkával éjféli után egy órakor készültek el. A kamara 1181 tagja közül 922-en adták le szavazatukat s az eredmény a „reformpárt” hangzatos címe alatt indított mozgalom veresége lett.

Kamarai elnökké megválasztott a kamara eddigi érdemdús elnöke György Elek 572 szavazattal Györfly Gyulának, a reformpárt jelöltjének 345 szavazata ellenében; alelnök lett mindkét párt közös jelöltje, Friedmann Bernát 854 szavazattal; titkárrá Nagy Dezső 457 szavazattal a reformpárt jelöltje, Kenedi Gézának 422 szavazata ellenében; ügyészské pedig Pollák Illés, mindkét párt közös jelöltje választott meg.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc. 30.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.37; későbbi szállítás: 8.50. — Tengeri, májusra: 4.50. — Rozs, márciusra: 7.94. — Zab, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 369.50. — Magyar hitelrészvény: 397.25. — Államvasut: 366.00. —

Szerkesztői üzenet.

K. I. (Dombóvár.) A jelzett hirt a hivatalosan felvett vizsgálati adatok szerint közöltük. Így hát ezért sem igazíthatjuk helyre. És még azért sem, mert meg sem írta, miben nem felel meg a valóságnak a jelzett hír önére vonatkozó része?!

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi március hó 27-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 626. Salamon Károly — Cs. kir. szab. déli vaspálya társ. kártérítés. — hh.
628. özv. Krisztián Jánosné — Cs. kir. szab. déli vaspálya társ. 8600 ft. — hh.

644. Hnilicska Gyula — özv. Hnilicska Henrikné 600 ft. — hh.
647. Frick József s t. — Frick Lajos holtta nyilv. — hh.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 502. Lénárd József — Blochinger Károly panasz. — hh.
551. Dr. Tersánszky Gyula — Desovderics Antal 157 ft 75 kr. — hh.
726. özv. Radics Lázóné — Radics Jeca s t. özv. jog. — mv.
584. Gyuristics Mari — Hegedűs József házass. felb. — hh.
585. Vince Sándor — Szalay Zsuzsa » » — hh.
586. Putics József — Gadanec Éva » » — r ms., r. hh.
587. Bojtor Katalin — Horgos István » » — hh.
615. Bámér Anna — Off János » » — hh.
617. Stephaics Sándor — Tóth Mihály Zsófia házass. felb. — hh
III. 744. Kohn Ármín — Kohn Árminné gyermek törvényt. — mv.
752. Goldschmid (Dávid) Dénesné — Goldschmid (Dávid) Dénes házass. felb. — ms.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 646. Engel József s fia cég — Juránovics Ferenc 527 ft 85 kr. — vu.
689. Lengyel Erzsébet — kk. Hitre Mari s t. ing. birt. — hh.
688. Kis Bagoly János s t. — Bagoly János s t. ing. birt. — hh.
693. Bagoly János és István — Bagoly Zsófi s t. ing. birt. — rmv.
708. Simon Gyula — Buschenauer Imre s t. 40 forint. — fo.
718. Dr. Tersánszky Gyula — Eisenstädter Károlyné 20 ft 15 kr. — ms.
774. Fischer Jakab — Szabados Bernát s t. 40 ft 14 kr. — hh.
798. Goitein Mór — Gárdonyi Antal 130 ft. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 554. Dobrin Benő — Frank Sámuel 1805 ft 37 kr. — rmv.
690. Montag József s t. — özv. Montag Jánosné s t. öröks. — fo
717. Szénásy Gyula — Bogyay Ödönné 957 ft 77 kr. — hh.
742. Benics Jánosné — Vargha János öröks. — hh.
768. Renkec István — Renkec József öröks. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 710. Kozma József s t. — Kozma Mária ellentmond. — rend.
732. Szöllösi Antal — Somodi József végr. — rend.
735. Rencsovics József — Pécsi József » — rend.
753. Ehrlich Ferenc — Igert Ödön » — mv.
756. Tamásffy Béla — Runge Anna zjog törtl. — mv.
758. Ernszt János — Krén Janos s n. tjog. — rend.
759. Fay Henrik — Ritzl János s t. tlkvi ügy. — mv.
766. Németh Sándor s t. tjog. — rend.
785. Melca Jakab — özv. Mester Józsefné végr. — ms.
787. Pick Herman s n. — Prekodrávác Pávó átal. kiig. — rend.
804. Pollák Herman — ifj. Dani János tlkv. kiig. — mv.
805. Link István — ifj. gróf Festetich Imre végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 553. Leránt Juli s t. — Zalamegye Árvatára s t. törtl. — r. ms., r. hh.
597. Leránt Juli s t. — Zalamegye Árvatára s t. felterj. — csat.
678. Leránt Juli s t. — Zalamegye Árvatára s t. pótfelterj. — csat.
720. Banc Károly s t. — Iványi Mihály s t. törtl. — hh.
771. Benkő János — Ördög György ing. teher ment. — hh.
III. 767. Feld János — Allaga Ottó igény. — fo.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 921. Péterfay József s t. k. t. sért. — vu.
922. Angermayer Ignácné s t. becs. sért. — vu.
923. Szelác László » — vu.
924. Kakáll Mihály s t. » — vu.
927. Garai György lopás. — mv.
943. Makai György » — mv.
972. Horváth Bozsó becs. sért. — vu.
973. Pap Józsefné » — vu.
III. 896. Juhász Molnár Lászlóné lopás. — hh.
912. Gallai Anna » — hh.
913. P. Tóth János » — hh.
917. Keserű József közcs. ell. kih. — hh.
918. ifj. Csonka György s t. sért. — rend.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 769. Vica József suly. t. sért. — fo.
827. Bicó István gond. ok. suly. t. sért. — hh.
829. Sas György Gyula s t. » — rmv.
III. 789. Szögletes Bódi József » — hh.
801. Simon János közcs. ell. kih. — rend.
815. Kis István s t. suly. t. sért. — hh.
816. Tóth János » — hh.
858. Stier Ferenc s t. sikk. — ms.

Előadó: *Angyal Pál.*

- III. 848. Bukovics József suly. t. sért. — rmv.
849. Kis Sár Pál rágalm. — hh.
850. Pap Laci Ferenc suly. t. sért. — fo.
861. Boc János rágalm. — fo.
862. Rein Izidorné » — rend.
863. Schneider Károly rágalm. — hh.
871. Andok Mihály s t. lopás s org. — rmv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 892. Vörös János s t. többr. lopás. — hh.
930. Vager József ham. tan. — hh.
942. Almasics Cvetkó s t. család stb. — hh.
956. Belovári János s t. lopás s org. — hh.
985. Tóth Ádám » — vu., hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 728. Kunitz Ferenc s t. lopás. — rhh., rfo.
785. Zsebe János emberölés. — rmv.
868. Vicai János suly. t. sért. — rmv.
III. 796. Barna Györgyné s t. birói zártörés és becs. sértés. — fo.
800. Tóth István s t. sikk. — fo.
819. Bodai József s t. suly. t. sért. — fo.
820. Méder János s t. becs. sért. stb. — rmv.
851. Elner Kati s t. lopás stb. — mv.
873. Pill János s t. becs. sért. stb. — rmv.
893. Schneider József suly. t. sért. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi ápril hó 4. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 570. Néh. Dr. Dulánszky Nándor pécsi püspök hagy. ügye.
760. Igalban elhalt Sörös János hagy. ügye.
783. Baumhorn Illés — Baxant (Patan) József végr.
786. Beremenden elhalt Kántor János hagy. ügye.
845. Gerjenben elhalt özv. Genge Andrásné s t. hagy.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 557. Belovári György s t. — özv. Matyacsics Miklósné s t. köz. msz.
616. Klein Lajos — Dr. Rózsa Ernő panasz.
640. Linka Antal s t. — Linka János holtta nyilv.
618. Tamás Katalin — Zakocs János házass. felb.
619. Czentgraf Adolf — Szekeres Teréz » »
620. Mózsza Zsófia — Fábrián János » »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 730. Sánta János — Sánta József s n. ing. tjog.
694. Dr. Flóris Endre ügyvéd a csődügyek kiosztásánál tört. mellőztetés.
III. 695. Kis Peti Miklósné — felső Bocz János s t. öröks.
823. Kis Peti Miklósné — felső Bocz János s t. öröks.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 769. Steiner Józsefné — Haas Pál öröks.
770. Scharer Katalin — Scharer Mihály 583 ft 79 kr.
773. Balog János s t. — Győri István s t. öröks.
776. Grebauer Bertalan s t. — Plainik Márton s t. öröks.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*

- V. 545. özv. Hamvas Józsefné — Hamvas Kata s t. törv. oszt. rész.
580. Eisler Lipót — Bogyai Imre 553 ft 10 kr.
582. Nyers György — Nyers János s t. végrend. érvényt.
665. Rosenberg Károly — P. Szigeti Gyula szerződ. telj.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 788. Schmidt József s n. — Stocker József tjog bek.
799. Thomasz Ferenc — Thomasz József zjog. bek.
807. Tauszig Zsigmond — Berger Mór bizt. végr.
808. ifj. Schäffer János s t. — Dr. Kemény Zsigmond s t. zjog.
815. Száger Mátyás — Szabó Jánosné perfelj.
817. Bordás Zsuzsanna — Varga József tjog bek.
826. Balajcsa Péter — Horváth János végr.
829. Basch Károly — Borsy György »
835. M. kir. államkincstár — Noll József s t. zjog bek.
840. ifj. Süveges György — Kurcz Béla zjog törtl.
841. Lubik Antal — Dunaföldvári takptár zjog bek. ill. törtl.
842. Dr. Scheffer Sándor — Bodor Katalin s t. zjog előj.
844. Tóth Sámuel — Darabos János végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 722. Fördös Géza — Dömötör Károly végr.
733. Hrg. Odeschalchi Gyula hagy. árv.
734. Kismartoni takptár s t. — Farkas János s t.
végr.
743. néh. Tundó János hagy. önk. árv.
755. Dr. Liber György — Jancsika Pál végr.
784. Mayer János — Putz Jánosné
802. Paksvidéki takptár — Schneider Antal s n.
végr.
809. kk. Perczel Margit s t. — Marton András
végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 989. Horváth Kasznár János s t. becs. sért.
991. Gergely György rágalm.
992. ifj. Milei Ferenc tűzvész ok.
994. Grozdek Regina lopás.
1042. Sáfár Józsefné
III. 998. Szabó Mártonné k. t. sért.
1006. Sattler Dávidné lopás.
1025. Borza István tulajd. ell. kih.
1029. Botz Istvánné lopás.
1046. Szundi Istvánné lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 866. Kis Pál Imre gyujt.
925. Weisz József s t. suly. t. sért.
III. 859. Bajomi Vilmos
860. Müller György
914. Zrinyi János s t.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 891. Petrovits Busa hat. ell. erősz.
931. Gottwald Pál
940. Holmik Gyula k. t. sért.
957. Breining József s n. tűzvész ok.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 984. öz. Petes Istvánné s t. gyilk.
990. Kis Ferenc sikk.
1022. Novacsics József szánd. emberölés.
III. 961. Nagy Roza s t. rágalm.
1005. Horváth (Csizmadia) György sikk.
1070. Brányi János s t. sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 869. Raszaty Ferenc m. okir. ham.
928. Wamer szül. Rein Erzsébet emberölés.
959. ifj. Köncöl Mihály s t. hat. ell. erősz.
III. 894. Vince Pál suly. t. sért.
895. Taradzsia Sztánkó közcs. ell. kih.
911. Bezerédi Julianna rágalm.
916. Gulyás Vince suly. t. sért.
987. Friedmann Mór s t. suly. t. sért.
1004. Asztl Ferenc rágalm. és becs. sért.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETESEK.

3391. sz.

P. 1899.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy **Vörösmarth község** 757. sz. tjkvben felvett 2362. hrsz., az 1863. évben már egyéneként felosztott legelő felosztása bírói jóváhagyásának helyadhatósága érdekében az előnyomozásnak a helyszínén leendő eszközölésére **határnapul 1899. évi április hó 15. napjának d. e. 9 óráját a község bíróságához** kitézte, a mikorra ezen község birtokosait oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselétől gondoskodjanak.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint urbéri bíróságnál, 1899. márczius 24-én.

Sável
elnök.

Thoroczky
jegyző.

72/1899.

Vgr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíró-ság 1898. évi 4965. számú végzése következtében Dr. Péchy Károly ügyvéd által képviselt, Karancs községi hitelszövetkezet javára, Egyed Ferencz és társa ellen 400 frt s járulékai erejéig 1898. évi július hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 624 frtra becsült gabona, lovak, sertés és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbíró-ság 1898. évi V. l. 207/4. számú végzése folytán 400 frt tőkekövetelés és járulékai erejéig **Karancson, alperes lakásán** leendő eszközölésére **1899-ik évi április hó 8. napjának délelőtti 10 órája** határidőül új-ból kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzcikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Hirdetmény.

Vb. Schön Károly bej. kereskedő közadós pécsi lakos csődválasztmányának határozata alapján közhírré teszem, hogy a csődtömeghez tartozó és **A. leltár 1—192. tétel** alatt, **Pécsen Irgalmasok-utca 12. sz.** alatti bolt-helyiségben, **B. leltár 1—1008. tétel** sz. alatt **Jókai-tér 3. sz.** alatti bolt és két raktárhelyiségben és végre a **C. leltár 1—317. tétel** sz. alatt **Pécsen Király-utca 18. sz.** alatti bolt-helyiségben levő **46988 frt 69 kr.** beszerzési és **16200 frt 40 kr.** becsértékben felvett kézműárúk és bolti felszerelések, továbbá a **C. leltár 318—374. tételszámig** felvett s **Mór-utca 6. sz.** házában levő **házi felszerelések** és a folytatólag felvett **459 frt 32 krt** kitévő **üzleti követelések**, nemkülönben **3361 frt 40 krt** kitévő és a csődtömeghez tartozó behajthatatlannak jelzett **5 drb. váltóelfogadmányon** alapuló lejárt váltókövetelés s végre a **pécsi izr. hitközségi imaházban két ülésre** (egy férfi s egy női) szülő **jogosultság 600 frt becsértékben zártajánlati versenytárgyalás utján** készpénzfizetés mellett az alább jelzett feltételekkel eladásra kerülnek.

Felhívom a venni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat

1. a kézműárúk és boltfelszerelésekre **1600 frt** bánatpénz csatolása mellett,
2. a házi felszerelések, üzleti követelések és váltó követelésekre **50 frt** bánatpénz csatolása mellett,
3. a pécsi izr. imaházban levő két ülőszékre **60 frt** bánatpénz csatolása mellett **1899. évi április hó 6 ik napjának déli 12 órájáig** nálam **Pécsen, Perczel-utca 12. sz.** alatt nyujtsák be; mert később érkező ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

Az ajánlatok felett a csődválasztmány 1899. évi április hó 6-án délután határoz, azokhoz semmiképp kötve nincs, azokat szabad mérlegelés alapján bírálja el. Vevő az ajánlott árt bánatpénze elvesztése terhe alatt 48 órán belül köteles a tömeggondnok kezére lefizetni. Vevő a vételár kifizetése után az árukat 3 nap alatt köteles átvenni és az üzleti helyiségeket 1899. április 11-éig kiüríteni.

A választmány sem a leltár helyessége, sem az áruk minősége és mennyisége tekintetében felelősséget nem vállal.

A tárgyak leltára, úgy a követelések jegyzéke és a váltó elfogadmányok **Dr. Toldi Béla ügyvéd, tömeggondnoknál az irodai órákban (Pécsen Nepomuk-utca 23. sz. alatt)** megtekinthetők, Linek közbenjövetele mellett 1899. évi április hó 4-től kezdve az áruk a raktárakban és üzleti helyiségekben megismerhetők.

Pécsen, 1899. évi márczius hó 26.

Dr. Szilasi Zsigmond

ügyvéd,

mint vb. Schön Károly közadós csődválasztmányának elnöke.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Dárdán, 1899. évi márczius hó 19. napján.

Schönberger Sámuel,

kir. bir. végrehajtó.

NICK A. K.-nál

Pécsen, a Bazár-udvarban.

Nagy választékban kapható:

Kitünő Kassai sonka

kilója **1 frt 10 kr.**

Kitünő Grácsi sonka

kilója **1 frt.**

Ezenkívül ajánl a husvéti ünnepekre finom **prágai sonkákat** és **prágai császárhust**, finom **valódi nizzai olaj** és **borecetet** literes üvegekben, nemkülönben **nagy választékú legizlésebb csemegéit.**